

Bevarandeplan för Natura 2000-område Lommabukten

SE 0430148

pSCI beslutat av Regeringen 2002-01.

SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun: Burlöv, Lomma
Läge: Nordost om Malmö i Lommabuktens södra del
Markägare: Kommun, enskilda
Areal: 220 ha

Lommabukten är förutom ett Natura 2000-område enligt habitatdirektivet också:

- Ett område enligt fågeldirektivet.
- Ett planerat naturreservat.
- Av högsta värde i M-läns naturvårdsprogram (fastställt 1996).
- Utpekad i kommunernas översiktsplaner som värdefullt naturområde.
- Av högsta natur- och rekreationsvärde i Burlövs kommuns naturvårdsplan.
- Ett område i Ängs- och hagmarksinventeringen 1990.
- Delvis utpekad som område i programmet för skydd av tätortsnära områden för friluftsliv och naturvård (Alnarps ängar).
- Delvis av riksintresse för yrkesfiske (M:Y6).
- Delvis av riksintresse för kulturmiljö (Alnarp-Burlöv) (M:K77).
- Delvis i Nationell Bevarandeplan för Odlingslandskapet (M6201).
- Ett område med utvidgat strandskydd.

Vad betyder Natura 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att skyddsvärda naturtyper och arter ska kunna bevaras.

Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

Naturtyper enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök 2004.

Tabell 1. Lommabuktens naturtyper med arealer 2004. Natura 2000-koder inom parentes.

Naturtyp	Areal (ha)
Sublittoral sandbankar (1110)	116,60
Estuarier (1130)	1,00
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)	19,80
Annuell vegetation på driftvallar (1210)	1,00
Perenn vegetation på steniga stränder (1220)	0,50
Ler- och sandsediment med glasört och andra anueller (1310)	0,50
Salta strandängar (1330)	39,60
Totala arealen naturtyper:	178,40
* = prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	

Bevarandesyfte och bevarandemål

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda naturtyper i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Lommabukten innebär detta följande bevarandemål:

Areal

- Arealerna av respektive naturtyp skall bibehållas. Arealen driftvallar med annuell vegetation får minska med högst 20 %. (En minskning behöver inte vara ogynnsam då den kan bero på en minskad övergödning).

Struktur och funktion

Marina miljöer (1110, 1130, 1140)

- Vattenkvaliteten skall bibehållas god. Sublittoral sandbankar skall ha högst tillståndsklass 2* för totalfosfor, totalkväve och klorofyll a, och ler-, och sandbottnar som blottas vid lågvatten och estuarier skall ha högst tillståndsklass 3.
- Utbredningen av vass i naturtyperna ler-, och sandbottnar som blottas vid lågvatten och estuarier skall ej öka med mer än 10X% under en sexårsperiod.
- I estuarier skall andelen vattenyta med flytande fintrådiga alger ej överstiga 30 %.

Strandhabitat (1210 och 1220)

- Arealen driftvallar med årlig vegetation får minska med högst 20 %. (En minskning behöver inte vara icke gynnsam då den kan bero på en minskad övergödning).
- Arealen perenn vegetation på steniga stränder skall max täckas av 5 % träd och 25 % buskar.
- Igenväxningsarter såsom vresros och andra exotiska arter skall ej finnas i habitatet perenn vegetation på steniga stränder. Främmande arter får förekomma på max 2 m²/ha.

Hävdade naturtyper (1310 och 1330)

- Minst 95 % av naturtypernas arealer skall vara väl avbetade (vegetationshöjd max 5X cm för 1310 och max 3X cm för 1330) vid slutet av varje vegetationsperiod.
- Igenväxningsarter såsom vass och säv skall ej förekomma i täta bestånd större än 10 m².
- Vedartad igenväxningsvegetation (träd och buskar) skall ej förekomma i naturtypen salta strandängar.
- I områdets salta strandängar skall arealen skonor ej minska.

Typiska arter

Naturtypernas typiska arter som förekommer i området ska ha gynnsam bevarandestatus.

Utbredningen av bentiska alger samt ålgräs och nateväxter skall bibehållas eller ökas.

*Bedömningsgrunder för tillståndsklasser för eutrofiering finns på Naturvårdsverkets hemsida

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Lommabukten består av Lommabuktens södra del, norr om Segeåns mynning. Segeåns avrinningsområde har en areal på 33 400 hektar och består till 83 % av jordbruksmark. Kring flodmynningen är växtproduktionen hög, vilket orsakas av den höga mängden närsalter som genom avrinning från den omkringliggande åkermarken har koncentrerats i åvattnet. Läckage av kväve och fosfor bidrar tillsammans med dagvatten från tätorterna, från trafiksystemen samt från enskilda avlopp till en stor belastning på området.

Natura 2000-området börjar vid Kalinaåns mynning som är en del av Segeåns vattensystem. Detta område heter Tågarps hed och ligger inom Burlövs kommun. Här är området betespåverkat och det har skapats flacka gropar, så kallade skonor längs havsstranden. Dessa saltfläckar har bildats när grässvålen fläkts upp, antingen vid bete eller vid torvtäkt. Skonorna vattenfylls vid högvatten och utgör en mycket speciell miljö för växter och djur. Det lilla vattendraget Alnarpsåns mynning avgränsar Tågarps hed till Alnarps fälad som ligger i Lomma kommun. Alnarpsåns avrinningsområde uppgår till 2100 ha som till största del består av jordbruksmark. Området är tätortsnära och har en mycket långgrund strand, med sandrevlar utanför den örtbevuxna strandlinjen. Vegetationen domineras av salta strandängar. Strandängarna har brukats som betesmark sedan bronsåldern och är således av mycket stort kulturhistoriskt värde. Under ett antal år upphörde betet på de strandnära partierna, men från och med 2004 har betet upptagits. I den beteskrävande och salttåliga floran finns t.ex. smal käringtand (*Lotus tenuis*) och paddfot (*Asperugo procumbens*). Även insektsfaunan är rik och varierad, och området hyser ett rikt och särpräglat fågelliv.

Havsområdets maxdjup är 3 meter och har ett bottensediment som utgörs av sand med inslag av grus. Ytsalthalten varierar generellt mellan 8 och 15 ‰. De grunda bottarna utgör viktiga lek- och yngelplatser för fisk. Lommabukten är av riksintresse för yrkesfiske och här bedrivs fiske av torsk (*Gadus morhua*), sill (*Clupea harengus*) och flatfisk. Något yrkesfiske inom Natura 2000-området är dock inte aktuellt eftersom det är så grunt. Lommabukten är ett ur många synpunkter dynamiskt område med starka strömmar och växlande salthaltförhållanden. Strömsituationen styrs främst av huvudströmmen i Öresund som antingen är nord- eller sydgående. Vid sydgående ström påverkas området inte bara av avrinning från Segeån, utan även av Höjeån och Kävlingsån i norra Lommabukten. På grund av utbyggnaden av Malmös norra hamn som påbörjades 1992, samt utfyllnaden av Spillepengs avfallsdeponi, har strömsituationen in i Natura 2000-området påverkats, och vattenutbytet har försämrats. Den markanta sandreveln i Södra Lommabukten hänger vid lågvatten ihop med utfyllnaden så att endast ett begränsat vattenutbyte kan ske norrut från det inre området. Ett långsamt vattenutbyte kan leda till syrebrist i vattnet, vilket gör att fiskar flyr området.

Sambanden mellan grunda sandbottnar av växlande utseende, bottenfauna, fiskreproduktion och fågelliv är av stort ekologiskt intresse. Dessa samband kan lätt påverkas av olika hotfaktorer, vilket gör att området med dess strukturer och typiska arter tillsammans utgör en ekologiskt känslig enhet.

Naturtyper

Marina miljöer

Området domineras av naturtypen sublittoral sandbankar som ständigt är täckta av havsvatten. Sandbankarna är fria från vegetation eller täckta av ålgräs och nate-växter.

Närmare strand övergår naturtypen till ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten. Även här kan ålgräs växa, men cyanobakterier (blågröna alger) och kiselalger (*Bacillariophyta*) dominerar. Kalina- och Alnarpsåns mynningar utgör naturtypen estuarier. Här blandas det söta åvattnet med det saltare havsvattnet. Den minskade strömhastigheten vid vattenmötet gör att finare sediment ansamlas och det grunda vattnet samt tillförseln av näringsämnen gör att flytblads- och vassvegetationen frodas.

Djurlivet i Öresundskustens vatten kan grovt delas in i olika samhällen beroende på djupet. I det grunda vattnet, mellan 0-2 meter dominerar Brackvatten-samhället. Bottnarna präglas av kraftiga variationer i salthalt och temperatur, och djurlivet är därför mycket stresstolerant. Karaktärsarter för brackvattensamhället är havsborstmasken *Hediste diversicolor* och snäckor ur släktet *Hydrobia*. I strandpartier med låg organisk halt dominerar djurlivet av små grävande kräftdjur (t.ex *Haustorius arenarius*). Djuren lever till stor del av de kiselalger och cyanobakterier som sitter på sedimentpartiklarna. Vid omkring 2 meters djup tar *Macoma*-samhället över som främst representeras av den lilla östersjömusslan *Macoma balthica*. Detta samhälle karakteriseras även av bottenfauna såsom musslor (*Bivalvia*) och havsborstmaskar (*Polychaeta*). Sandmussla (*Mya arenaria*) och Sandmask (*Arenicola marina*) är vanliga arter. Vid förekomst av bottenvegetation är faunan rikare än på rena sandbottnar. Här och var förekommer en gles vegetation bestående av kärllväxterna nate (*Potamogeton spp*) och nating, (*Ruppia spp.*), grönalgen havssallat (*Ulva lactuca*) och fintrådiga alger.

Nedbrutet organiskt material, detritus, förekommer normalt sparsamt på grundområden i Öresund, men enligt en observation utförd av fiskeriverket 2001 täckte denna biotoptyp hela 16 % av södra lommabuktens yta. Vid samma tillfälle observerades täckningen av undervattensväxterna nate och nating. Norra delen av Lommabukten täcktes av omkring en tredjedel eller mer, medan södra området (som numera är avsatt som Natura 2000-område) gav från under 1 % upp till 3 % täckning (Lagenfelt, 2002). Detta skulle kunna vara en indikation på att förändringen av vattenutbytet pga. utfyllnaden i Malmös norra hamn och Spillepeng, har missgynnade den marina floran i området.

Cirka 300-800 meter från land, på ett djup strax under metern börjar normalt det fotosyntetiserande ålgräset (*Zostera marina*) att breda ut sig (utbredningen i detta område är sparsam). Vegetationen tättnar med avståndet från land. Ålgräset erbjuder ett skydd för många organismer såsom fiskyngel och skaldjur, och dessutom binder det sediment och skapar en stabil miljö jämfört med ren sandbotten. Ålgräset dämpar vågor och skyddar härigenom strandzonen mot erosion. Dessutom verkar ålgräset som en näringspump som absorberar och koncentrerar olika näringsämnen och för dem vidare till sediment och djur. Det största hotet mot ålgräset är övergödning, men muddring och annan exploatering utgör också stora hot (se mer under *Risk för skada*).

Lommabukten utgör en viktig uppväxtplats för plattfiskyngel såsom lerskädda (*Hippoglossoides platessoides*), sandskädda (*Limanda limanda*), skrubbskädda (*Platichthys flesus*) och piggvar (*Scophthalmus maximus*), beroende på att det finns tillräckligt med föda i de grunda områdena i form av många små individer av ryggradslösa bottendjur. Torsk (*Gadus morhua*), gulål (*Anguilla anguilla*), sjurygg (*Cyclopterus lumpus*), smörbult (*Gobiusculus flavescens*), kantnål (*Syngnathus typhle*), storspigg (*Gasterosteus aculeatus*) och näbbgädda (*Belone belone*) förekommer också i området. Ål och torsk är numera rödlistade (akut resp. starkt hotad). Områdets bottenvegetation samt småfisk, snäckor, små kräftdjur, musslor och andra bottendjur utgör viktiga födoresurser för fåglar.

Landmiljöer

Landområdet domineras av naturtypen ”salta strandängar” där den salttåliga floran utgörs av bl.a. krypven (*Agrostis stolonifera*), rödsvingel (*Festuca rubra*), strandaster (*Tripolium vulgare*) och strandkrypa (*Glaux maritima*). Det förekommer också annuell vegetation på driftvallar där gåsört (*Argentina anserina*), kvickrot (*Elytrigia repens*) och mällor är vanliga växtarter. På ohävdade driftvallar växer åkertistel (*Cirsium arvense*), snärjmåra (*Galium aparine*) och renfana (*Tanacetum vulgare*), medan marviol (*Cakile maritima*) och gulsporre (*Linaria vulgaris*) växer på välhävdade driftvallar. På de steniga strandpartierna växer perenn vegetation som saltarv (*Honckenya peploides*), strandråg (*Leymus arenarius*), kvickrot, röllika (*Achillea millefolium*) och strandkvanne (*Angelica archangelica litoralis*). Närmast strandkanten, på ler- och sandsediment som periodvis översvämmas av saltvatten, växer ettåriga och mycket salttåliga växter, såsom glasört (*Salicornia europaea*), saltnarv (*Spergularia marina*) och dansk skörbjuggsört (*Cochlearia danica*). På grund av otillräcklig hävd har vassbestånd tagit delar av området i anspråk under de senaste åren. Natura 2000-arter

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.

Gynnsam bevarandestatus för områdets naturtyper förutsätter:

- En fortsatt hävd i form av bete eller slätter/putsning.
- Att kustmiljön undgår ytterligare exploatering.
- Att fisket bedrivs måttligt och selektivt med redskap som inte skadar havsbotten.
- God vattenkvalitet och ingen övergödning.
- Strömförhållanden som ger god vattenomsättning.
- Inga utsläpp av olja och kemikalier från fartyg som trafikerar närliggande farleder.

- Ingen gödsling. Naturlig dynamik (utom i de fall där skötsel är nödvändig).
- En förekomst av strukturer, växter och djur som är av betydelse för fiskars reproduktionslokaler och fåglars häckningslokaler (t ex ålgräsängar och välbetade strandängar).
- En rik bottenflora, bottenfauna och epifauna (i marina miljöer och vattendrag).
- En rik flora och fauna i naturtyperna på land.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i respektive naturtyp.

Ytterligare information om naturtyper i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubrikerna "Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus" och "Ekologiska krav". Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Risk för skada

De största riskerna för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

Marina miljöer (1110, 1130 och 1140)

- Övergödning – Kvävenedfall och läckage av näringsämnen från jordbruket kan bidra till att havsområden eutrofieras. Detta resulterar i minskat siktdjup vilket påverkar artsammansättningen. Snabbväxande ettåriga trådalger konkurrerar ut ålgräs och makroalger. Dessa fintrådiga alger kan i sin tur bilda drivande algmattor som utsöndrar giftiga exudater, hindrar fisk att söka föda samt hindrar evertebrater med planktoniska larvstadier att bottenfälla. Syrebrist på bottenarna kan också uppstå då den aeroba bakteriella nedbrytningen ökar.
- Fiske – Ett för stort uttag av fisk leder till att bestånden minskar och får svårt att återhämta sig. Fiske med vissa typer av redskap leder till att bottenarna skadas, och användandet av ickeselektiva fiskeredskap som orsakar bifångst hotar den biologiska mångfalden av fisk, fåglar, däggdjur och bottenlevande djur.
- Utsläpp av olja och kemikalier – Närliggande fartygsleder innebär stor risk för oljeutsläpp. Utsläppt olja kan orsaka stora skador på fåglar, fiskar, bottenfauna och kustmiljöer. I sin tur kan skadliga kemikalier tillföras havsmiljön i oljebekämpande syfte (dispergeringsämnen).
- Uppförande och drift av vindkraftverk – För sublittorala sandbankar kan uppförandet orsaka förändrade substratförhållanden med mer hårda ytor. Fiskar kan påverkas negativt av de vibrationer som uppstår nära snurran. Strömförhållanden kan också påverkas.
- Exploatering – Markexploatering genom utfyllnad av grundbotten, vägbyggnation, bebyggelse, grävning, schaktning och dragning av gas-, el- och telekablar m.m. kan orsaka fysisk störning på kustmiljön.
- Muddringar och dumpning av muddringsmassor – Vid muddring och muddertippning försvinner de bottenlevande djuren och växterna. På grunda

områden med lösa bottensediment kan en återkolonisering ta mycket lång tid om vegetationen tas bort. Dessutom försämras ljusklimatet på grund av grumling.

- Förändrat vattenutbyte – Hotar vattenkvaliteten och miljön i naturtypen ler-, och sandbottnar som blottas vid lågvatten.
- Vattenregleringar och dikning– Regleringar av vattendrag leder till förändrade hydrologiska förhållanden i de utbyggda vattendragen och dess avrinningsområden. Dikning i och i omgivande områden kan också påverka områdets hydrologi.
- Båtrafik – Båtar som trafikerar det grunda vattnet i kan orsaka störning genom svall och turbulens, samt genom utsläpp av giftiga substanser.
- Spridning och ackumulering av organiska miljögifter och tungmetaller i akvatisk miljö– Påverkar bottenfaunan och djur högre upp i näringskedjan.
- Sandtäktverksamhet – Sandtäktverksamhet kan skada fisket. Täktverksamhet skulle kunna medföra undvikandebeteende och ändring av fiskars vandringsvägar.

Strandhabitat (1210 och 1220)

- Oljeutsläpp – Närliggande fartygsleder innebär stor risk för oljeutsläpp. Strömmar och vågor tenderar därefter att föra in oljan mot land där den kan orsaka stor skada på strandmiljöer.
- Försvinnande av blåstång – Gör att driftvallarnas karaktär ändras.
- Oförsiktig städning av stränderna – Kan innebära skada för driftvallarna.
- Tångtäkt – Kan hota driftvallarna. Tångtäkt kan emellertid i vissa fall vara nödvändigt då ovanligt mycket tång driver i land och bidrar till övergödningen.
- Övergödning – Övergödning genom ökande pålagring av ruttnande alger kan skada strandhabitatens arter.
- Kvävenedfall – Påverkar strandhabitatens artsammansättning.
- Exploatering – Byggnation eller annan exploateringsverksamhet kan orsaka fysisk störning på kustmiljön.
- Friluftsliv – Det rörliga friluftslivet kan orsaka slitage och störningar på strandhabitatet.
- Betesmarker (1310 och 1330)
- Upphörd hävd – Upphörd hävd av strandängarna leder till igenväxning och utarmning av den karaktäristiska beteskrävande floran. Naturtypen ler- och sandsediment med glasört och andra annueller, drabbas också vid otillräcklig hävd av omgivande strandängar.
- Exploatering – Markexploatering genom byggnation, utfyllnad, vägdragningar, skogsplantering, dikning, täktverksamhet och annan markexploatering kan skada naturtyperna.
- Övergödning – Övergödning genom ökande pålagring av ruttnande alger kan skada båda naturtyperna.

- Kvävenedfall – Kan orsaka förändrad artsammansättning och igenväxning. Även kväveläckage från angränsande mark kan utgöra ett hot.
- Dränering – Dränering av salta strandängar leder till minskad saltvattenspåverkan, vilket missgynnar den karaktäristiska floran och faunan. Ler- och sandsediment med glasört och andra annueller drabbas också om omgivande salta strandängar dräneras.
- Uppläggande av muddermassor – Kan utgöra ett hot mot naturtyperna.
- Överbete – Ett alltför kraftigt betetryck på salta strandängar kan skada dess flora och fauna.

Ytterligare information om naturtyper i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledning under rubriken ”Hotbild”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Bedömning av bevarandestatus

Vid fältbesök konstaterades bevarandestatusen för området naturtyper (se tabell 2).

Tabell 2. Bevarandestatus 2004 för områdets naturtyper

Naturtyp	Bevarandestatus
Sublittoral sandbankar (1110)	Ordinärt bevarande
Estuarier (1130)	Gott bevarande
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)	Ordinärt bevarande
Annuell vegetation på driftvallar (1210)	Gott bevarande
Perenn vegetation på steniga stränder (1220)	Mycket gott bevarande
Ler- och sandsediment med glasört och andra annueller (1310)	Mycket gott bevarande
Salta strandängar (1330)	Mycket gott bevarande

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Markägare har rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

Området har strandskydd.

Området ska bli ett naturreservat.

Beträdandeförbud under en viss period skall införas.

Bevarandeåtgärder

Skötselplan för områdets naturreservat är under bearbetning. Beträdandeförbud föreslås både i vattenområdet och på land under fåglars häcknings- och flyttningstid 15/3 – 1/10.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Restaureringsåtgärder

Borttagande av vass genom bränning och bete. Utplacering av strukturer som efterliknar leksubstrat och gömslen för fiskar (vid händelse att tillgången på vattenväxtlighet är undermålig i lek-, och uppväxtområden för fisk).

Löpande skötsel

Fortsatt hävd på nuvarande betesmarker, och utökat bete i angränsande hävdgynnande områden. Vegetationen skall vara nerbetad till högst 1 dm vid betessäsongens slut. Bete med nötkreatur (1-2 djur/ ha). Djuren skall ha tillgång till strandpartierna, fram till lägsta vattenlinjen.

Betespåsläpp bör ske runt den 15/5. Betestrycket får emellertid inte överstiga 2 djur/ ha då en hög betesintensitet kan orsaka att strandängsfåglarnas bon trampas sönder. Efter den 1 juni kan antalet betesdjur ökas om så behövs för att hålla vegetationen nere. Betesperiodens slut bör vara i slutet av oktober, beroende på väderförhållanden och vegetationsutveckling. Skötsel av betesmarker innefattande betesdrift, uppsättande och underhåll av stängsel och vattenanordningar.

Städning av stränder och strandängar vid händelse att avfall driver in från havet. Vid behov röjning och bränning av vass, sly och annan högvuxen vegetation. Avverkning av eventuella buskar och träd som ligger inom 75-100 meter från lämpliga häckningslokaler för vadarfåglar. SYSAV har skyldighet att hålla öppet en kanal mellan sandvallar och anläggningen för att vidmakthålla vattencirkulation i innanför liggande havsområde.

Viktigt att tänka på

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsvårdstyrelsen kontaktas.

Uppföljning

1. Kontroll av naturtypernas areal, struktur och funktion och typiska arter.

Sublittorala sandbankar (1110)

Inventering av naturtypens areal vart 12 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 6 år, samt uppskattning av täckningsgrad och djuputbredning för de typiska arterna vart annat år. Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.

Estuarier (1130)

Inventering av naturtypens areal vart 24 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 6 år, samt uppskattning av täckningsgrad för de typiska arterna (Fåglar vart 6 år och fiskar vart 3 år). Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.

Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)

Inventering av naturtypens areal vart 12 år, arealen oexploaterat habitat utanför N2000 vart 6 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 12 år, utbredning av flytande trådalger varje år, samt förekomsten av de typiska fågelarterna vart 6 år. Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.

Anuell vegetation på driftvallar (1210)

Inventering av naturtypens areal vart 18:e år och dess typiska arter vart 6:e år.

Perenn vegetation på steniga stränder (1220)

Inventering av naturtypens areal vart 24:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter vart 12:e år, samt inventering av dess typiska växtarter och främmande växtarter vart 6:e år.

Ler- och sandsediment med glasört och andra annueller (1310) och Salta strandängar (1330)

Inventering av naturtypens areal vart 12:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter, samt dess typiska växtarter och främmande växtarter vart 6:e år. Uppföljning av betesdriften på subjektivt utlagda ytor > vart 6:e år och på slumpade ytor vart 12:e år.

* enligt vattendirektivets handbok

2. Sammanställning och utvärdering av skydd och meddelade tillstånd.

Övrigt

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

Referenser

- Carlsson, Charlotte & Ohlsson, Eva (1996). Undervattensvegetation längs Skånes syd- och västkust. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Cederberg B, Löfroth M. (eds) 2000. Svenska djur och växter i det europeiska nätverket Natura 2000. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Kautsky, Hans (1999). Miljöövervakning av de vegetationsklädda bottnarna kring Sveriges kuster. Mimeogr.version 20040513, Institutionen för Systemekologi, Stockholms Universitet.
- Lagenfelt, Ingvar (2002). Utbyggnad av Malmö norra hamn påverkan på södra Lommabukten. Fiskeriundersökning. Fiskeriverket.
- Larsson, Charlotte (2003). Analys av fysisk störning längs Skånes kust. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003). Vindkraft i Skåne - Analys och konsekvenser av olika scenarier.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003) Från Sandhammaren till Kullaberg. Naturvårdsprogram för f.d. Malmöhus län.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003). Närmare till naturen i Skåne – Skydd av tätortsnära områden för friluftsliv och naturvård.
- Naturvårdsverket (2005). Uppföljning av Natura 2000 i Sverige. Rapport 5434. Januari 2005.
- Naturvårdsverket (2004). Hydrologi och närsalter, kartering, Version 1:1. Handbok för miljöövervakning, kust och hav.
- Naturvårdsverket (2004). Art- och naturtypsvisa vägledning. Publicerade på <http://www.naturvardsverket.se/>.
- Naturvårdsverket (2004). Information om Sveriges Natura 2000-områden. Publicerad på <http://w3.vic-metria.nu/n2k/jsp/show-start-page.do>
- Naturvårdsverket (1999) Bedömningsgrunder för miljö kvalitet, Kust och hav. Rapport 4914.
- Naturvårdsverket (1997), Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000.
- Naturvårdsverket (1997), Mål och åtgärder för bevarande av biologisk mångfald i svenska havsområden. Underlagsrapport till Naturvårdsverkets Aktionsplan för biologisk mångfald.
- Nordiska ministerrådet (2001). Kustbiotoper i Norden – Hotade och representativa biotoper. TemaNord 2001:536.
- Sandsten, Håkan (2003). Transporter av fosfor och kväve från skånska vattendrag – Tillstånd och trender till 2001. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Sandström, Alfred (2003). Restaurering och bevarande av lek- och uppväxtområden för kustfiskebestånd. Fiskeriverket informerar 2003:3.
- Smith, Susan (2003). Kunskapsläget vad gäller den havsbaserade vindkraftens effekter på fisket och fiskbestånden. Fiskeriverket informerar 2003:2.
- Sveriges Geologiska Undersökning (2001). Ansökan om tillstånd enligt kontinentalsockellagen till sandtäkt vid Sandhammars bank i Ystad kommun, Skåne län. Remissvar 2001

Toxicon AB (1999). Undersökning av fintrådiga alger i Öresund och längs sydkusten – en metodikstudie.

Williams, Lars-Erik (2004). Vegetationstyper enligt Nordiska ministerrådet (1998). Fyra inventerade områden i Lomma kommun 2004.

Öresundssamarbetet (2002). Öresunds bottenfauna.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Rödlistade arter

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län

Planförfattare: Agnes Janson

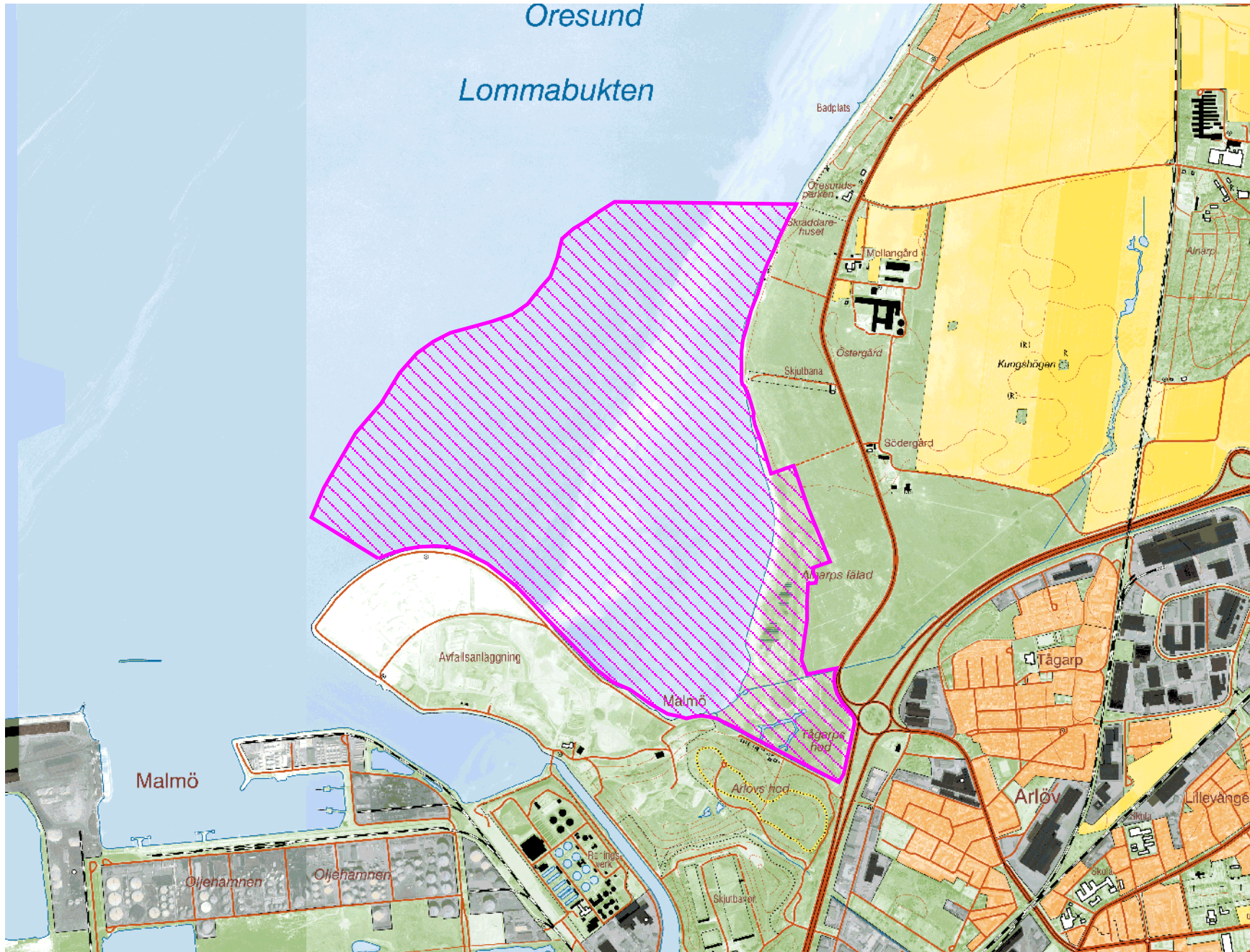
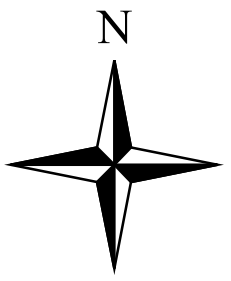
Senast reviderad 2005-12-12 av Anna-Lena Fritz

Bilaga 2 Rödlistade arter

Artgrupp	Hot-kategori	Namn	Vetenskapligt namn
Växter	NT	Paddfot	<i>Asperugo procumbens</i>
	VU	Piggtistel	<i>Carduus acanthoides</i>
	NT	Smal kärringtand	<i>Lotus tenuis</i>
Fiskar	EN	Torsk	<i>Gadus morhua</i>
	CR	Ål	<i>Anguilla anguilla</i>
Fåglar	VU	Blå kärrhök	<i>Circus cyaneus</i>
	NT	Havsörn	<i>Haliaeetus albicilla</i>
	VU	Myrspov	<i>Limosa lapponica</i>
	VU	Ortolansparv	
	NT	Rapphöna	<i>Perdix perdix</i>
	VU	Rödspov	<i>Limosa limosa</i>
	VU	Rödstrupig piplärka	<i>Anthus cervinus</i>
	NT	Salskrake	<i>Mergus albellus</i>
	NT	Skedand	<i>Anas clypeata</i>
	VU	Skräntärna	<i>Sterna caspia</i>
	VU	Småtärna	<i>Sterna albifrons</i>
	VU	Svarttärna	<i>Chlidonias niger</i>
	CR	Sydlig kärrsnäppa	<i>Calidris alpina ssp. schinzii</i>
	NT	Sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>
	VU	Årta	<i>Anas querquedula</i>
Insekter	NT		<i>Quedius balticus</i>

Bilaga 1. Natura 2000-området Lommabukten

 Natura 2000 - habitat (SCI)

